

Příběhy našich sousedů

František Bachan – O konci války a následných událostech

Scénář k rozhlasové reportáži

Představujeme vám příběh pana Stanislava Bachana z Ostrožské Lhoty, kde se narodil v roce 1937. Dnes je mu 89 let a jeho vzpomínky sahají až do konce světové války, kdy mu bylo pouhých osm let. S rodinou se schovávali ve sklepech.

„stařenka, rodiče a já, čtyři teda jsme spali ve sklepech na slámě, pytle od brambor přikryté dekou, když Němci šli přes Burešín. Ten rok jsme se dívali okénkama ze sklepa.“

Pamětník hovoří o svých zážitcích ze školy, po válce. V polích kolem obce zůstalo mnoho zbraní i palivových nádrží z amerických bombardérů a zvědavé děti si je často braly a hrály si s nimi.

**„Byla asi taková mina, tak třicet centimetrů s vrtulkou.
Tehdy jsme tomu moc nerozuměli.
Vzali jsme ji a slavnostně jsme ji donesli zde do této školy.“**

**„učiteli Kuřinovi, jsme mu to sem do školy donesli na stůl.
Já to, nevidíte ten cirkus, jaký byl, protože to byla v podstatě nálož.
Dostali jsme teda pěkně.“**

**„Eh, podařilo se starším sehnat pistolu.
No a tady je, jak je hřiště, tak na vrchu, tam jsme stříleli do stromů.“**

**„mezi Kunovicema a Lhotou, jak shazovali ty nádrže palivové, to byly takové doutníky, tak jsme si jich pracně dotáhli do Lhoty.
To bylo duralové a mysleli jsme si, že budeme na tom plavat.“**

Z dalších klukovských zážitků pamětník popisoval jak uprchlé starší ruské/ukrajinské šlechtičně obstarávali delikatesy.

**„ ona nám ukazovala, měla milionové bankovky propadlé ruské.
A ona, my jsme ji chytali, chtěla po nás žáby a raky.
A my se v těch chlapech, tak já jsem byl nejmladší, tak já jsem jí ty raky a ty žáby nosil.
A já jsem říkal, co s tím, že ona to jí.“**

„stačilo píchnout dva prsty mezi kameny a rak se chytil.“

**„Ale tvrdila, že je šlechtična. Ale kde sa tu vzala.
Potom odešla z Lhoty pryč do Liberce.
Byla tu sama.“**

Dále pamětník vzpomíná, jak cvičil v tělovýchovných organizacích Orel a Sokol.

**„To jak jsou tyto teďka slety, tak tam se cvičilo ty orly.
Eh, gymnastika, běhalo se, soutěže a takové věci.
No a to skončilo.“**

**No a pak jsme přešli do toho Sokola.
Dělaly se akademky.“**

Poslední otázkou jsme se pamětníka zeptali, co by vzkázal budoucím generacím.

„ aby nezažili, nezažila to, co my jsme zažili“

**„Dneska vidíte ve čtyřiceti a padesáti státech se válčí.
Eh, na jedné straně zbrojaři vydělávají, na druhé lidé umírají.“**